

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 831-1450/2528

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นายศิริ จันทมณี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.อ. (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2526 มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 160, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่มีความผิดของจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้รับโทษต่อคดี 620 สำนวนที่ศาลสั่งรวมการพิจารณาและกำลังพิจารณาอยู่ เป็นความผิดเกี่ยวพันกัน และความผิดทุกสำนวนปรากฏต่อพนักงานสอบสวนก่อนโจทก์ฟ้องคดีแรกแล้ว เห็นได้ว่าโจทก์อาจฟ้องจำเลยทุกกระทงความผิดเป็นสำนวนเดียวก็ได้ แต่ถ้าโจทก์แยกฟ้องจำเลยแต่ละกระทงความผิดเป็นรายสำนวนไป และศาลมีคำสั่งให้พิจารณาคดีทุกสำนวนรวมกันศาลก็จะลงโทษจำคุกจำเลยได้ไม่เกินกำหนดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ที่แก้ไขใหม่ ดังนั้น แม้โจทก์จะแยกฟ้องคดี 620 สำนวนเป็นรายสำนวนซึ่งศาลสั่งรวมการพิจารณาแล้ว โดยมีได้สั่งรวมการพิจารณากับคดีที่ขอให้รับโทษต่อ เมื่อศาลลงโทษจำเลยทุกกรรมโดยจำคุกจำเลยเต็มตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 91 แล้ว ศาลจะรับโทษจำเลยต่ออีกไม่ได้โจทก์ทั้งหกร้อยยี่สิบสำนวนฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๘๖, ๙๑, ๑๕๗, ๑๖๑, ๑๖๒, ๒๖๔, ๒๖๕, ๒๖๖, ๒๖๘ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๐๒ มาตรา ๑๓ ; (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๖ มาตรา ๔ ริกขงกลาง นับโทษจำเลยทั้งสี่ต่อจากโทษในคดีอาญาของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ให้การรับสารภาพ กับรับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้รับโทษต่อ จำเลยที่ ๔ ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นสั่งจำคุกคดีสำหรับจำเลยที่ ๔ และให้โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๔ เป็นคดีใหม่ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบด้วยมาตรา ๘๖, มาตรา ๒๖๕, ๒๖๖, ๒๖๘ รวม ๑,๑๔๖ กรรม แต่ละกรรมให้ลงโทษตามมาตรา ๒๖๘ ที่มีโทษหนักที่สุดตามมาตรา ๙๐ จำคุกจำเลยคนละ ๕ ปี ต่อ ๑ กรรมเป็นจำคุกคนละ ๕,๗๓๐ ปี จำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยคนละ ๒,๘๖๕ ปี จำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยคนละ

คำพิพากษา

๒,๘๖๕ ปี แต่ให้ลงโทษจำคุกจำเลยคนละ ๒๐ ปีตามมาตรา ๙๑ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ ริกขงกลาง นับโทษต่อจากโทษในคดีอาญาของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ทั้งหกร้อยยี่สิบสำนวนอุทธรณ์ขอไม่ให้รับโทษคดีนี้ทุกสำนวนต่อจากโทษในคดีอาญาของศาลชั้นต้นศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ทั้งหกร้อยยี่สิบสำนวนฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ บัญญัติว่า "เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปแต่ไม่ว่าจะมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือลดมาตราส่วนโทษด้วยหรือไม่ก็ตามเมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินกำหนด ดังต่อไปนี้ ฯลฯ (๒) ยี่สิบปีสำหรับกรณีความผิดกระทงที่

หน้าที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี ฯลฯ" ศาลฎีกาเห็นว่า ความผิดของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ตามคดีอาญาหมายเลขแดง ๒ สำนวนกับคดี ๖๒๐ สำนวนนี้เกี่ยวพันกัน ความผิดทุกสำนวนกระทำให้ขึ้นและปรากฏต่อพนักงานสอบสวนก่อนวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นวันที่โจทก์ฟ้องคดีแรก แสดงว่าพนักงานสอบสวนอาจทำการสอบสวนความผิดทุกสำนวนให้เสร็จ แล้วเสนอความเห็นและส่งสำนวนไปยังโจทก์พร้อมกันทุกสำนวนได้ ซึ่งถ้าโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ทุกกระทงความผิดในสำนวนเดียวกัน หรือหากโจทก์แยกฟ้องแต่ละกระทงความผิดเป็นรายสำนวน และศาลมีคำสั่งให้พิจารณาพิพากษาคดีทุกสำนวนรวมกันไปศาลก็จะพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ได้ไม่เกินคนละ ๒๐ ปี ดังนั้นแม้โจทก์จะแยกฟ้องคดี ๖๒๐ สำนวนนี้และศาลชั้นต้นมิได้พิจารณาพิพากษาคดี ๖๒๐ สำนวนนี้ร่วมกับคดีอาญาหมายเลขแดง ๒ สำนวนดังกล่าว ก็ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ทุกสำนวนเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วโทษจำคุกทั้งสิ้นก็ต้องไม่เกินยี่สิบปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ หากจะแปลกฎหมายมาตราดังกล่าวไว้ว่า กรณีที่โจทก์แยกฟ้องแต่ละกระทงเป็นรายสำนวน และศาลมิได้สั่งให้พิจารณาพิพากษาคดีรวมกัน ศาลมีอำนาจลงโทษจำคุกจำเลยเป็นรายสำนวน จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ อาจต้องได้รับโทษจำคุกนานถึงคนละ ๒,๘๖๕ ปี ทั้งการณจะเป็นว่าจำเลยจะได้รับโทษมากหรือน้อยก็แล้วแต่ว่าโจทก์จะแยกฟ้องแต่ละกระทงความผิดเป็นรายสำนวน หรือรวมฟ้องทุกกระทงความผิดเป็นสำนวนเดียวกัน และแล้วแต่ศาลจะแยกพิจารณาพิพากษาเป็นรายสำนวน หรือรวมพิจารณาพิพากษาคดีทุกสำนวนเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นการลักลั่น น่าจะไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ พิพากษาแก่ เป็นว่าไม่นับโทษในคดี ๖๒๐ สำนวนนี้ต่อจากโทษในคดีอาญาของศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

'อาจ ปัญญาติลก · มาโนช เพียรสนอง · ดำรง สายเชื้อ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/831-1450/2528>